

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

2.6 De brief aan de Romeinen.

Hoewel we reeds een aantal teksten uit de brief aan de Romeinen zijn tegengekomen zijn de hoofdstukken 9 – 11 belangrijk voor ons. Waarbij hoofdstuk 11:11-24 duidelijk verwijst naar de eenheid en verbondenheid tussen de gelovigen uit de heidenen en de gelovigen uit Gods volk, de Israëlieten, zoals we zullen gaan zien.

Rom 9:1 *Omdat ik verbonden ben met Christus, spreek ik de waarheid, ik lieg niet; de heilige Geest bevestigd dit door de stem van mijn geweten.* Als we Gods woord als waarheid aannemen, hoeven we dus weer niet te twijfelen aan de woorden van Paulus. Hij is zeer verdrietig over het feit dat niet alle mensen, die net als Paulus, fysiek afstammen van Abraham, geloven in Christus, vers 2. Hij zou zelfs zover willen gaan dat hij zelf van Christus gescheiden wordt, in ruil voor al zijn bloedverwanten, vers 3. Want er zijn nog al wat zaken die aangeven hoe deze Israëlieten met God verbonden zijn. Vers 4 *Zij zijn Israëlieten. God nam hen als zijn zonen aan en liet hun zijn glorie zien. Hij sloot met hen verbonden en gaf hun de wet van Mozes, de eredienst, de tempel en de belofte. Zij stammen af van de aartsvaders en als mens behoort Christus tot hun geslacht Hij die God is, boven alles verheven en te prijzen voor altijd! Amen.* Het mag duidelijk zijn dat de bloedverwanten van Paulus kunnen bogen op een aantal zaken die juist hen verbindt met God. 1. Het zijn Israëlieten. 2. Aangenomen zonen van God. 3. Met hen zijn verbonden gesloten. 4. Zij hadden de wet gekregen. 5. Evenals de eredienst en 6. de tempel en 7. de beloftes. Maar waar het uiteindelijk op aan komt, namelijk het geloof in Yeshua, de Messias, daar hebben ze geweigerd Hem te erkennen, sterker nog ze hebben Hem verworpen.

Nu gaat Paulus een onderscheid maken in de afstammelingen van Abraham. Vers 6-7 *Want niet allen, die tot het volk van Israël behoren, zijn Israëlieten. En niet alle nakomelingen van Abraham zijn echt kinderen. Integendeel, er staat; alleen wie afstammen van Isaäk zullen u nakomelingen genoemd worden.* Dat betekent, dat kinderen die geboren worden volgens Gods belofte gelden als nakomelingen. Dit wordt in de verzen 9-13 verder uitgewerkt. We moeten aandacht besteden aan het slot van vers 11 waar staat dat wij niet door eigen werken de weg tot Gods Koninkrijk kunnen afdwingen, maar dat het de roeping Gods is, die dat bepaald. Vers 24. *Waar het Hem om gaat, is dat Zijn buitengewone grootheid gezien wordt door de mensen, met wie Hij het goed voor heeft. Hij heeft hen lang van te voren aangewezen en nu ook geroepen. Die mensen zijn wij! Niet alleen Israëlieten, maar mensen uit alle volken.* Hier zie je de twee groepen wederom vermeld in één vers en aangeduid als zijnde “de geroepenen.” De brief is volgens hoofdstuk 1 vers 7 geschreven aan; *alle geliefden Gods, geroepen heiligen, die te Rome zijn.* Hij richt zich tot de mensen die door God geroepen zijn. We hebben gezien wie die geroepenen zijn.

Vers 25-33; *In het boek van de profeet Hosea zegt God immers: "Het volk dat niet van Mij was, zal Ik mijn volk noemen. En de mensen die Ik niet liefhad, zal Ik liefhebben. Op de plaats waar gezegd werd dat zij mijn volk niet waren, zullen zij zonen van de levende God worden genoemd." Maar over de Israëlieten riep de profeet Jesaja uit: "Al is hun aantal nu niet te tellen, er zal maar een klein groepje van overblijven. Want de Here rekent grondig met het volk af. Hij maakt korte metten." Jesaja had al eerder gezegd: "Als God niet zo goed was geweest om enkele Israëlieten over te laten, zou het volk van Israël volledig uitgeroeid zijn, net als de inwoners van Sodom en Gomorra." Wat kunnen wij hieruit opmaken? Het volgende: De volken die niet hun best deden om door God aangenomen te worden, zijn toch aangenomen en wel omdat zij nu in Yeshua Christus geloven. Maar de Israëlieten deden daarvoor wél hun uiterste best. Zij hielden zich strikt aan de wet van God en probeerden zo door Hem aangenomen te worden. Maar het is hun niet gelukt. Waarom niet? Omdat zij niet*

op Yeshua Christus vertrouwden, maar dachten dat het helemaal van henzelf afhing, van hun eigen prestaties. Yeshua Christus was voor hen het grote struikelblok. God had hen daar al voor gewaarschuwd. *"Pas op", zei Hij, "Ik leg temidden van de Israëlieten een struikelblok neer, een steen waaraan zij zich zullen stoten. Maar wie op Hem zijn vertrouwen vestigt, zal nooit teleurgesteld worden."*

Met opzet is een groot deel van hoofdstuk 9 neergeschreven, om aan te tonen dat God zich een volk voor zijn naam heeft gekozen om zijn plan doorgang te doen vinden. Over dit volk wordt ook gesproken in Hand 15:14. Een volk dat één geheel zou moeten vormen. Een volk dat in deze wereld duidelijk zichtbaar zou moeten zijn. Ziet u dat volk? Ziet u die eenheid in geloof onder *alle* mensen die zich "christenen" noemen, zowel uit de Joden als uit de heidenen? Die eenheid is er dus niet. Zou het bijbels onderwijs te kort schieten over deze materie? Denken we hier eigenlijk wel ooit over na?

Rom 3:31 *Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet: veeleer bevestigen wij de wet.* Het punt waar het om gaat is dat zowel de Jood als de niet-Jood niet behouden en gerechtvaardigd worden door de wet te houden. We worden behouden en gerechtvaardigd door het geloof *in* Yeshua en het geloof *van* Yeshua. Rom 10:4 *Want Christus is het einde van de wet, tot gerechtigheid voor eenieder, die gelooft.* De vervulling van de wet is Yeshua. Om dat geloof in Yeshua in praktijk te brengen, in goede orde te laten verlopen hebben we leefregels, "*wetten, voorschriften, geboden*" nodig. We hebben bakens en richtingaanwijzers nodig om voortdurend Gods plan met de mens in gedachten te houden. Een plan dat deels reeds voltrokken is, maar wat ook voor een deel nog moet geschieden. Het zijn Gods feestdagen, uit Lev 23, die daar specifiek naar verwijzen.

Laten we kijken naar de verzen die te maken hebben met ons geloof. We zullen dan zien dat ons geloof ons in een positie brengt dat we er naar verlangen om te gaan gehoorzamen aan Gods geboden.

In Romeinen 10 gaat het over Israëlieten die een geweldige ijver bezitten voor God, maar zonder verstand, zie vers 2. De wil is er wel maar er wordt niet naar het Woord geluisterd, maar naar mensen die dat woord op hun *eigen* manier uitleggen, vandaar de toevoeging, "zonder verstand". De verdere uitleg staat in vers 3. *Onbekend met Gods gerechtigheid, dus eigen gerechtigheid laten gelden en zich niet onderwerpen aan Gods gerechtigheid.* Als je iets van God en van zijn plan met de mens wil weten en ervaren moet je luisteren naar zijn woord en zijn woordvoerders, naar Yeshua en degenen die door Hem gezonden zijn. Dit geldt niet alleen voor de Israëlieten die Yeshua verworpen hebben, maar ook voor alle niet-Israëlieten die nog onbekend zijn met de goede boodschap.

Hoe kun je tot geloof komen? God roept. Dat kan op verschillende manieren gebeuren, maar één ding is daarbij duidelijk, als je nooit iets gehoord hebt over wat geloof inhoudt en waar het om gaat zul je niet makkelijk tot geloof komen.

Paulus gaat verder in op het verschil tussen de Joden die wel geloven in Christus en de Joden die dat niet doen en denken door het onderhouden van de wet gerechtvaardigd te worden. Hij geeft duidelijk aan wat er moet gebeuren. Rom 10:9-11 *Want indien u zegt dat Yeshua Christus uw Heer is en als u met uw hele hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, zult u gered worden. Door met uw hele hart op Christus te vertrouwen, wordt u rechtvaardig verklaard. En door daarvoor uit te komen wordt u gered. Want de Schrift zegt; wie in Hem gelooft zal niet beschaamd worden.* Dat is wel het geloof *dat door Hem en door hen die het van Hem gehoord hebben op betrouwbare wijze aan ons overgeleverd is*, Heb 2:3. In Rom 4 wordt al melding gemaakt van dat geloof en die rechtvaardiging.

Rom 4:11-12 *Het teken van de besnijdenis ontving Abraham pas later, als bezegeling van het feit dat God hem gerechtvaardigd had om zijn geloof. Zo werd hij de vader van alle mensen die niet besneden zijn maar wel geloven, om daardoor rechtvaardig verklaard te worden.* Hier wordt gesteld dat de besnijdenis pas plaats vond toen Abraham zijn geloof al op God gesteld had. Er was dus eerst geloof en daarna kwam de besnijdenis als een bezegeling, een verbondssluiting. Duidelijk geschreven staat dat Abraham *de vader werd van alle mensen die niet besneden zijn, maar wel geloven*. Met andere woorden, op deze wijze is Abraham ook onze (voor)vader. Want wij zijn niet besneden maar geloven wel in de God van Abraham, Isaäk en Jakob.

Rom 4:13 *God beloofde aan Abraham en zijn nakomelingen dat de wereld hun zou toebehoren. Vers 16 De belofte steunt op het geloof. Daaruit blijkt, dat de belofte een vrije gave van God is en door Hem zeker gesteld is voor alle nakomelingen van Abraham. Dat zijn niet alleen zij die de wet hebben, maar ook zij die net als Abraham geloven. **Abraham is de vader van ons allemaal**.* Het is dus niet zo dat dit maar één keer vermeld wordt in de bijbel, het wordt vele malen herhaald, maar wat doen wij er mee? Deze relatie met Abraham komt enkel en alleen door het werk en optreden van Yeshua. Wij zullen dus mede de wereld beërven omdat wij geloven, dat is een belofte van God. In welke positie of functie wij de wereld beërven staat hier niet vermeld, daar gaan weer andere verzen over.

In Romeinen 11 gaat het verder met het benadrukken van de plaats van de christenen uit de heidenen, dus van de vreemdeling, hij die verre was. Vers 13 *Ja, ik heb het tegen u, die geen Joden zijn. U weet dat God mij met een opdracht naar de andere volken gestuurd heeft. En ik vind dat geweldig.* Paulus maakt duidelijk tegen wie hij spreekt en namens wie hij dit doet. Evenals in de brief aan de Galaten en aan de Efeziërs maakt hij melding van zijn positie en opdracht, om als dienaar van God aan de heidenen het evangelie te verkondigen. Om de heidenen duidelijk te maken in welke positie ze zijn komen te verkeren toen ze gelovig werden.

In dit hoofdstuk maakt Paulus gebruik van een vergelijking. Hij vergelijkt Israël met een edele olijf. Vers 24 *Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt,*

Zoals reeds eerder vermeld bestonden, in de eerste eeuwen na Christus, de gemeenten uit Israëlieten die tot geloof in Yeshua gekomen waren, en heidenen die tot geloof in Yeshua gekomen waren. Al snel ontstond er verdeeldheid tussen deze twee groepen. De Israëlieten onderhielden de sabbat en de feesten van God. En de gelovigen uit de heidenen gingen deze dagen en feesten eveneens vieren. De Joden werden echter op diverse plaatsen in de wereld vervolgd en de christenen uit de heidenen die ook deze dagen en feesten onderhielden ondergingen hetzelfde lot. De christenen uit de heidenen hebben zich toen gaandeweg afgescheiden van hun Joodse christenbroeders en zusters om aan die vervolging te ontkomen. De kloof die op die manier ontstond is in de loop der tijd alleen maar groter geworden. Wij zijn niet meer onderwezen dat wij op de edele olijf geënt zijn, zoals we zullen zien. De laatste tijd is er bij een aantal christenen uit de heidenen weer een tendens om op zoek te gaan naar hun Joodse wortels.

Het feit dat vers 24 duidelijk laat uitkomen dat wij *tegen onze natuur in* geënt zijn, is in de praktijk scherp zichtbaar. Want bijna iedereen wil wel christen zijn, maar niet zichtbaar de verbondenheid met Gods volk uitdragen en toepassen. Het gaat inderdaad tegen onze natuur in en kennelijk vinden de meeste christenen dus dat ze hun natuur moeten volgen in plaats van het accepteren van de nieuwe situatie waarin ze zijn komen te verkeren. Yeshua heeft ons echter één gemaakt met hen, of we dat nu wel of niet willen.

Wie wordt bedoeld met de edele olijf? Jer 11:16-17 *Yahweh noemde u altijd zijn groene olijfboom, prachtig om te zien en vol goede vruchten, maar nu heeft Hij een woedende storm op u afgestuurd, die u met vuur zal verbranden en gebroken en verkoold zal achterlaten. Vanwege de goddeloosheid van Israël en Juda in het verbranden van reukwerk voor Baäl, heeft Yahweh der heerscharen, Die deze boom plantte, bevolen hem te vernietigen.* Uit de tekst blijkt duidelijk dat het totale volk Israël (Israël en Juda) bedoeld wordt, als hier gesproken wordt over de olijfboom. Het is God zelf die deze boom, dit volk, plantte. Ook in Hos 14:6-7 en Ps 52:10 kunnen we verwijzingen vinden tussen de olijfboom en Israël. Als de Israëlieten aangeduid worden met de edele olijf, dan blijft voor de niet-Israëlieten, de heidenen, niets anders over dan dat zij behoren tot de wilde olijf. En tot deze mensen spreekt Paulus hier.

Rom 11:16 *en is de wortel heilig, dan ook de takken.* Wie wordt bedoeld met de wortel? Er zijn diverse teksten die spreken over de wortel en die tevens aangeven over wie het gaat.

Jes 11:10 *en het zal ten dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isai zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.* Zijn wij op zoek naar de wortel van Isai? Staat die voor ons als een banier, als een teken?

Rom 15:12 *Komen zal de wortel van Isai, en Hij, die opstaat, om over de heidenen te regeren; op Hem zullen de heidenen hopen.*

Op 5:5 ...*de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om*

Op 22:16 *Ik, Yeshua, heb mijn engel gezonden, om u dit te betuigen voor **de gemeenten**, Ik ben de wortel én het geslacht van David, de blinkende morgenster.*

Deze verzen behoeven geen verklaring maar spreken voor zich. Als we het over de wortel hebben, kan daar niemand anders mee bedoeld zijn dan Yeshua. De wortel is de oorsprong van een plant. Yeshua is als mens geboren uit het geslacht van Isai, evenals David, maar gaat terug in afstamming ook als de zoon van God, zie Luk 3:23-38. Hij is zonder begin en einde. Uit Hem is alles!

Wat wordt bedoeld met heilig? Met heilig wordt in de bijbel bedoeld dat iets of iemand apart gezet wordt, afgezonderd wordt, voor het gebruik van de dienst aan Yahweh. Zo is het volk Israël door God apart gezet als zijn volk.

Lev 11:45, 19:2 en 20:26 Telkens lezen we; *weest heilig, want heilig ben Ik, Yahweh, en ik heb u afgezonderd van de volken, opdat gij Mij zoudt toebehoren.* Ook in het nieuwe testament vinden we dit terug in het eerste hoofdstuk van de eerste brief van Petrus, vers 15-16. Daarom worden gelovigen ook wel aangeduid met heiligen. Ze zijn door God geroepen en afgezonderd om voor Hem een volk te zijn op deze aarde. De wortel, Yeshua, is heilig en alles wat uit die wortel voortkomt, de edele olijf is heilig in Hem en wat er op geënt gaat worden is heilig in Hem. Hoe dit tot stand komt zullen we verderop zien. Daarom dienen wij hier op aarde onze heiliging verder na te streven. Dat is een proces van groeien in kennis en levenswandel naar Hem.

Rom 11:17 *indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf hebt deel gekregen ...*

Door op die edele olijf geënt te worden, krijgen wij deel aan het sap dat vanuit de wortel door die boom heen stroomt naar de takken. Alle levenskracht en voedingsmiddelen die vanuit de wortel, vanuit Yeshua, omhoog schieten, zorgen voor de groei van die edele olijf en voor de vruchten aan die wilde takken die daarop geënt zijn. Ze krijgen beiden *hetzelfde* sap toegediend! Er is dus totaal geen verschil in de aanvoer van hun voedingsmiddelen. De hele plant krijgt dus dezelfde voeding. Dat is een belangrijk gegeven. Denk hierbij speciaal aan de werking van de Heilige Geest, wanneer je dit letterlijke proces, geestelijk gaat toepassen. Zowel de gelovigen uit de Israëlieten als de gelovigen uit de heidenen leven van elk woord dat uit de mond Gods gaat. Er is geen verschil meer, ze zijn door Yeshua één gemaakt.

Enten.

Om een nog beter begrip te krijgen, moeten we het proces van enten uitwerken. Wanneer we eerst het natuurlijke proces gaan onderverdelen en dat vervolgens geestelijk gaan toepassen, kunnen we daar wellicht conclusies en consequenties aan verbinden.

Het natuurlijke proces van enten stap voor stap.

- * Twee van dezelfde soort, de edele en de wilde olijf, moeten als één plant verder leven en groeien.
- * Het gaat erom de goede kwaliteiten van twee verwante planten te verenigen.
- * De groeikracht wordt bepaald door de onderstam, de productie van de vrucht door de ent. De wortel zorgt voor de voeding en de groei van de plant.
- * Het vergroeien gebeurt door het cambium, dat is het weefsel dat zich vlak onder de schors bevindt.
- * Het is belangrijk om de juiste snijvlakken te maken en die snel tegen elkaar te bevestigen om uitdroging en het binnendringen van ziektekiemen te voorkomen.
- * De snijvlakken moeten omwikkeld worden met raffia of tape en er moet warmte toegevoegd worden. Om te enten moet er gezorgd worden voor de juiste omstandigheden.

Wanneer we nu deze stappen geestelijk gaan toepassen op de beide groeperingen zoals we die hierboven omschreven hebben, wat krijgen we dan te zien?

- * Deze beide groeperingen, de gelovigen uit de heidenen en de gelovigen uit de Joden, moeten als één levend organisme (lichaam) verder leven én groeien, als de gemeente van God, als het lichaam van Christus. Ef 2:16, Gal 3:28.
- * De goede kwaliteiten van beide groeperingen dienen verenigd te worden. Ef 2:15, Deut 6:6-9, 1 Kor 7:19.
- * De wortel, Yeshua, zorgt voor de voeding. Mat 4:4, Joh 14:26, 1 Joh 2:27, Joh 16:13-15. De gelovige Israëlieten zorgen voor de groeikracht. Rom 3:2, Rom 9:4-5, 2 Tim 3:14-17,. De gelovige heidenen zorgen voor het vrucht dragen. Hand 28:28, Rom 11:11, 20, In Matt 21:41-43 lezen we hierover.
- * Het vergroeien gebeurt door wat er onder de bast zit, het hart, Joh 13:35, Kol 3:11-17.
- * De snijvlakken, in dit geval het besneden van hart zijn gebeurt door de Geest en daardoor kunnen we een zeer hechte gemeenschap met elkaar vormen. Rom 2:29, Kol 2:11-13. We moeten zorgen dat onze beleving en ons enthousiasme niet opdroogt, maar vooral dat er geen ziektekiemen (dwaalleraars) binnensluipen. 1 Thess 5:19, Ef 4:30, Hand 20:29-30, 2 Pe 2:1.
- * De omstandigheden waaronder de gemeente leeft, moeten optimaal zijn. De warmte van de liefde van en voor Yeshua en de liefde voor elkaar maken de omstandigheden perfect. Althans zo zou het moeten zijn.

Zoals reeds meerdere keren vermeld, bestonden de eerste gemeenten uit zowel gelovigen uit de heidenen als gelovigen uit de Joden. Al snel werd er, zowel van binnenuit als van buitenaf afbreuk gedaan aan deze hechte gemeenschappen. Het gevolg was dat ze weer uit elkaar groeiden met alle gevolgen van dien. Vooral veel "christenen" in Europa hebben zich in de loop der tijd regelmatig fel tegen de Joden gekeerd. Zij hebben Rom 11:18 niet in acht genomen: *beroem u dan niet tegen de takken, indien gij u ertegen beroemt; niet gij draagt de wortel, maar de wortel u.* En gedurende bepaalde periodes hebben de christenen geen notie genomen van Gen 12:2-3 *Ik (Yahweh) zal u (Abraham) tot een groot volk maken, en u zegenen, en u naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend zijn.* Gelukkig is er tegenwoordig binnen een deel van het christendom weer een tendens merkbaar die terug wil naar hun Joodse wortels en zich wil bekeren van hun dwaling.

Opmerkelijk! Het proces van enten tussen deze beide daadwerkelijke bomen in de praktijk, gebeurt precies andersom. Om de beste resultaten te krijgen wordt de edele olijf geënt op de wilde olijf. Veel mensen denken dat Paulus hier dus een fout heeft gemaakt, maar voor wie het woord van God gezaghebbend is, weet wel beter. Het bevestigt dat wij, de gelovigen uit de heidenen, geënt zijn op Gods volk en niet andersom. God heeft het volk Israël verkozen en zijn trouw is onlosmakelijk, ook al heeft dit volk Yeshua verworpen. In de profetieën lezen we dat God zijn volk weer zal verenigen en aannemen. We dienen ons te realiseren dat Gods wet en Gods woord uitgaan vanuit Jeruzalem, niet vanuit Rome of waar dan ook.

Laten we er voor zorgen dat Yahweh de geënte takken, de gelovigen uit de heidenen, ook niet wegbreekt zoals Hij gedaan heeft met de ongelovige Israëliet, Rom 11:22. Maar in de verzen daaropvolgend staat dat Hij ze weer terug zal enten als ze gaan geloven in Yeshua. En dat zal ook gaan gebeuren in de toekomst.

Om over na te denken.

Voor de wereld is de voeding, die God aan planten en dieren gegeven heeft, niet goed genoeg. Wij veredelen en verbeteren alles, want wij menen dat wij het beter weten dan de Schepper van hemel en aarde. We kweken gras waardoor de koeien meer melk geven en waardoor ze sneller groeien en er meer vlees op de botten zit. We voeren de varkens en de kippen op een wijze dat ze ons zo veel mogelijk financieel gewin opleveren. Ook de gewassen kweken we op onze eigen wijze. Of dat ook in het belang van het dier of de natuur is of in strijd is met Gods wil, vragen wij ons niet af. God zag bij de schepping, *dat het zeer goed was*, Gen 1:31, maar wij denken er toch net iets meer verstand van te hebben dan God.

Is het met het geloof niet net zo? God heeft ons op de edele olijf geënt zodat wij dezelfde voedingsstoffen krijgen vanuit de wortel, door de stam. Toch menen wij veel eigen uitgevonden regels te moeten toevoegen, buiten de wortel en de stam om, om nog beter te groeien en meer vruchten voort te brengen. Maar zijn dat ook de vruchten die God gevraagd heeft, of zijn dat vruchten die wij zelf menen te moeten kweken? Wij hebben een eigen geschapen rustdag en eigen feesten bedacht en zo zijn er nog veel meer dingen. De voedingsstoffen die God in zijn woord gegeven heeft en toevertrouwd heeft aan de stam van de edele olijf, aan de Jood, zijn voor ons kennelijk niet goed genoeg. Met onze menselijke kennis denken we daar wel iets aan toe te kunnen en te moeten voegen om God extra behulpzaam te zijn!

1 Tim 4:16 ...volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.